

Park miejski - funkcja, forma, relacja z krajobrazem

Numer modułu zgodnie z planem studiów	M_ZU_fC_07
Kierunek lub kierunki studiów	Zielona urbanistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Park miejski - funkcja, forma, relacja z krajobrazem Urban park – programme, form, relation to landscape
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia	Fakultatywny
Poziom studiów	Drugiego stopnia
Forma studiów	Stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	Semestr II
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/nie kontaktowe	3(1,6/1,4)
Tytuł/stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	prof. dr hab. Jan Rylke
Jednostka oferująca moduł	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Celem przedmiotu jest nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu: Poznania zasad projektowania parku miejskiego w jego formy funkcji i znaczeniu w mieście oraz relacji do miejskiego krajobrazu. Wykonywania projektu koncepcyjnego parku miejskiego przy wykorzystaniu doświadczeń najnowszej wiedzy o zasadach sporządzania takich projektów.
Treści programowe modułu kształcenia	Ewolucja parku miejskiego: Anglia, kompozycja i elementy parku angielskiego, system zieleni miejskiej: ogród przy domu, skwer, angielski park społeczny, park miejski; Francja, kompozycja i elementy parku francuskiego, system zieleni miejskiej: zieleniec, park publiczny, promenada, lasek; Polska: kompozycja i elementy parku polskiego, system zieleni miejskiej, miasto ogród, osiedle, park publiczny, ogrody specjalne, las komunalny. Park publiczny: forma, funkcja i znaczenie; relacja z krajobrazem miasta. Omówienie przykładów: krakowskie Planty, warszawski Park Skaryszewski, lubelski Ogród Saski. Modernistyczny park miejski. Wielofunkcyjne Ośrodki Wypoczynkowo Rozrywkowe (WOWRy). Współczesne tendencje w projektowaniu parków miejskich paryski Park Citroena i la Vilette, berliński Ogród Świata. Współczesne formy ogrodnictwa miejskiego: ogród społeczny, partyzantka ogrodnicza. Projekt koncepcyjny współczesnego parku miejskiego z uwzględnieniem jego funkcji, formy, znaczenia w semantyce miasta oraz relacji z otaczającym krajobrazem miejskim.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Bogdanowski J., 2000: Polskie ogrody ozdobne, Arkady, Warszawa 2. Majdecki L., 2010: Historia ogrodów, t. 1 i 2, PWN Warszawa 3. Giedion S., 1968; Przestrzeń, czas, architektura. PWN, Warszawa 4. Różańska A., Krogulec T., Rylke J., 2009: Ogrody. Historia architektury i sztuki ogrodowej. SGGW, Warszawa 5. Rylke J. (red), 1998-2007: Przyroda i miasto, t. 1-10,

	<p>Wydawnictwo SGGW, Warszawa</p> <p>6. Rylke J., Kaczyńska M., Sikora D. (red.), 2008: Zielone światy. Zabytkowy krajobraz kulturowy, parki, ogrody, cmentarze i inne formy zaprojektowanej zieleni. Ich ochrona, konserwacja, restauracja i użytkowanie społeczne. Wydawnictwo SGGW, Warszawa</p> <p>7. Zachariasz A. 2006: Zieleń jako współczesny czynnik miastotwórczy ze szczególnym uwzględnieniem roli parków publicznych, Wyd. PK, Kraków</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład powiązany z ćwiczeniami audytoryjnymi, na których omawiane są zagadnienia związane z parkiem miejskim, jego funkcją, formą, relacją z krajobrazem miasta. Zdobyta wiedza jest bezpośrednio wykorzystywana w zadaniach projektowych oraz ich ekspozycją i omówieniem.